



PM 2010:37 RII (Dnr 001-294/2010)

Energimyndighetens underlag till Sveriges nationella handlingsplan för energi från förnybara källor

Remiss från Näringsdepartementet

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande
Som svar på remissen ”Energimyndighetens underlag till Sveriges nationella handlingsplan för energi från förnybara källor” överlämnas denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Ulla Hamilton anför följande.

Ärendet

Den remiss som inkommit till Stockholms stad, Handlingsplan för förnybar energi, är Energimyndighetens underlag till Sveriges nationella handlingsplan för förnybar energi i enlighet med direktiv 2009/28/EG och kommissionens beslut från den 30 juni 2009. Kommissionen har tagit fram en mall för detta ändamål som samtliga medlemsländer ska fylla i. Den ska lämnas till EU-kommissionen vid halvårsskiftet. Direktivet har som syfte att uppnå 20-20-20 inom EU, d.v.s. 20 % energieffektivisering, 20 % förnybar energi och 20 % minskade växthusgasutsläpp.

Mot bakgrund av att Sverige har en politik för främjande av förnybar energi sedan länge och prognosmässigt även ligger över det vägledande förloppet hela perioden och dessutom ser ut att kunna nå både EU-målet om 49 % andel förnybar energi och det nationella målet om 50 % förnybar energi, har Energimyndigheten inte inriktat arbetet mot att föreslå nya styrmedel eller åtgärder, utan snarare sammanställa befintligt underlag och pågående initiativ inom området.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljöförvaltningen. På grund av den korta remisstiden har kontorsyttranden lämnats.

Stadsledningskontoret, miljöförvaltningen och stadsbyggnadskontoret anser att Energimyndigheten m.fl. gjort en bra och överskådlig sammanställning av pågående och planerade åtgärder på ett område som omgärdas av en stor mängd lagar och direktiv, styrmedel som skatter och elcertifikat, lokala, regionala och nationella initiativ inom vilket det finns många aktörer. De anser att rapporten utförligt besvarar frågor om hur det svenska systemet fungerar administrativt, om certifiering och kontroll etc. och listar förtjänstfullt flertalet incitament med inverkan på måluppfyllelsen (tabell 5, bilaga 1). Emellertid saknas en beskrivning av flertalet incitament samt i vilken mån och på vilket sätt dessa i verkligheten leder till måluppfyllelse och de prognostiserade värdena. Detta gäller framför allt sektorerna transporter och värme-kyla. De kommenterar att när det gäller prognosen att klara det bindande totala målet om 49 % förnybart och det nationella om 50 % instämmer kontoren i att det är viktigt

att följa utvecklingen och utfallen av prognoserna framöver. Dessutom kan det vara viktigt att göra en bedömning utifrån en modell som bygger på ”backcasting”, dvs. att i tiden backa tillbaka från målet för att se att ökningstakten för förnybar energi är tillräckligt hög och vidta åtgärder vid behov.

Mina synpunkter

I arbetet för att Sverige ska nå målet om 20-20-20 i EU (det vill säga 20 procent energieffektiviseringar, 20 procent förnybar energi, och 20 procent minskade växthusgasutsläpp) har Stockholm investerat mycket kraft och resurser på att sänka koldioxidutsläpp till 3 ton per stockholmare/år till år 2015, vilket är en sänkning med 45 procent sedan 1990. Detta kan göras tack vare en tätt byggd stad med närhet till kollektiva transportmedel och ett väl utbyggt fjärrvärmenät baserat på förnyelsebara bränslen.

Idag är många miljölösningar lönsamma och det bör fastighetsägare – privata som kommunala – inse.

Mycket tyder på att bostadsbolag överlag klarar att bygga energieffektivare än vad dagens standarder kräver. Jag anser därför att det är en intressant tanke att göra det möjligt för kommuner att ställa krav på energianvändningen i nyproduktion. Det borde också vara en självklarhet med individuell mätning av värme i lägenheter.

När staden använder mindre energi kan det frigjorda klimatsmarta energiöverskottet exporteras till andra länder och då utkonkurrera behovet av dyr kolkraft. Därmed har både svenska konsumenter sparat pengar och minskat koldioxidutsläppen och därmed handlar energieffektiviseringar också om att skapa oss en bättre värld.

Staden har ett mål om 100 procent miljöbilar 2010. Vi kommer att klara det och det gäller att sätta nya mål. Jag instämmer i behovet av att definiera vad regeringen menar med begreppet fossiloberoende fordonsflotta. Det skulle underlätta i det arbetet med att sätta nya mål för stadens miljöarbete.

I övrigt vill jag hänvisa till kontorens gemensamma yttrande.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remissen ”Energimyndighetens underlag till Sveriges nationella handlingsplan för energi från förnybara källor” överlämnas denna promemoria.

Stockholm den 17 mars 2010

ULLA HAMILTON

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande gjordes av *Stefan Nilsson* (mp) enligt följande:

För att utvecklas in i framtiden ska Stockholm ta täten i klimat- och energifrågor. Vårt mål är att utsläppen ska sänkas från 3,4 till 2,0 ton koldioxidekvivalenter per invånare och år till 2015. Det kräver många framtidsinriktade beslut. Stockholm ska 2030 vara helt fritt från fossila bränslen i transporter och energianvändning. Senast 2014 ska all användning av olja för uppvärmning i stadens byggnader ha ersatts med förnybara bränslen och fjärrvärme.

Vi menar att när det byggs i Stockholm ska staden kräva förnybar energi som standard. Därför är det viktigt att staden får möjlighet att ställa krav på energianvändning vid nybyggnation även när staden inte själv äger marken. Stockholm ska vara en förebild när det gäller att använda energin mer effektivt i bostäder, kontor, idrottshallar och andra lokaler och olja ska inte längre användas för uppvärmning.

Idag kommer en del av fjärrvärmerna i Stockholm från koleldning som ger höga koldioxidutsläpp. Fjärrvärmerna levereras av Fortum, där Stockholms stad är delägare. Miljöpartiet driver att Fortum ska sluta elda med kol och bygga ett nytt kraftvärmeverk med enbart biobränsle.

I Stockholm har vi unikt goda förutsättningar för en väl utbyggd kollektivtrafik. Biltrafiken måste minska och fler resor göras med kollektivtrafik och nya fordon ska vara energieffektiva och drivas med förnybara bränslen. Istället för att bygga Förbifart Stockholm vill vi satsa på utbyggnad av kollektivtrafik på spår.

Det antecknades till protokollet att vänsterpartiet lämnar ärendet utan eget ställningstagande.

ÄRENDET

Energimyndighetens underlag till Sveriges nationella handlingsplan för förnybar energi i enlighet med direktiv 2009/28/EG har inkommit som remiss till Stockholms stad. EU-kommissionen har tagit fram en mall som samtliga medlemsländer ska fylla i för att uppfylla direktivet. Den ska lämnas till EU-kommissionen vid halvårsskiftet. Direktivet har som syfte att uppnå 20-20-20 inom EU, d.v.s. 20 % energieffektivisering, 20 % förnybar energi och 20 % minskade växthusgasutsläpp.

Energimyndigheten lämnar en rad förslag till regeringen i syfte att uppnå kraven och intentionerna i direktivet och i kommissionens mall.

Energimyndigheten har inte inriktat arbetet mot att föreslå nya styrmedel eller åtgärder, utan snarare sammanställa befintligt underlag och pågående initiativ inom området.

Mot bakgrund av att Sverige har en politik för främjande av förnybar energi sedan länge och prognosmässigt även ligger över det vägledande förloppet hela perioden och dessutom ser ut att kunna nå både EU-målet om 49 % andel förnybar energi och det nationella målet om 50 % förnybar energi, har Energimyndigheten inte inriktat arbetet mot att föreslå nya styrmedel eller åtgärder, utan snarare sammanställa befintligt underlag och pågående initiativ inom området.

Energimyndigheten har arbetat i samråd med en rad andra myndigheter och lämnar flera förslag till regeringen för att klara att leva upp till artiklarna i direktivet.

I enlighet med direktivet ska varje land upprätta ett särskilt prognosdokument för utvecklingen av förnybara energikällor. Dessutom ingår att redovisa alternativa vägar till måluppfyllelse, dvs. nivåer på sektorsmål och åtgärder samt beakta klimat- och energieffektiviseringsaspekter i valet av förslag till åtgärder.

Samtidigt anger kommissionen i sin mall att sektorsmålen för el, värme och kyla är uppskattningar.

Redovisningen ska innehålla en särskild redogörelse för biogas. Myndigheten ska därtill redovisa på vilket sätt insatserna för forskning och innovation kan bidra till uppfyllandet av målet.

Energimyndigheten påpekar att en prognos per definition innehåller många osäkerheter. Det finns bland annat flera svårbedömda faktorer som Sverige som enskilt land kan ha svårt att styra över, som oljeprisutvecklingen.

Energimyndigheten föreslår bl.a.

- att regeringen vidare klargör begreppet en fossiloberoende fordonsflotta till 2030 och efter vidare utredning överväger vilket sektorsmål som bör sättas för transportsektorn till 2020. (Minst 10 % enligt prop 2008/09:162, 2008/09:163)
- att regeringen överväger att anmäla prognostiserade värden för värme- och kyla, respektive el som Sveriges sektorsmål för dessa sektorer (utifrån prognosens implicerade sektorsandelar), och i övrigt redogör för andra relevanta mål för elsektorn (25 TWh ny förnybar el), respektive relevanta mål för byggelsen (t.ex. fasa ut fossil uppvärmning, effektivisering av energianvändningen)
- att regeringen tydliggör ansvaret för underlag till rapportering enligt artikel 22 (medlemsstaternas rapportering, första rapportering år 2011), exempelvis som en instruktionsändring för Energimyndigheten och regleringsbrevsuppdrag till berörda myndigheter, och att tillräckliga resurser för detta avsätts i kommande statsbudget inom utgiftsområdet Energi.

- att regeringen bör ge i uppdrag till Boverket och berörda myndigheter att utreda implementeringen av artiklarna 13.4 och 13.5 och 13.6 och främjande av förnybar energi genom byggregler och byggnormer.
- att regeringen bör ge i uppdrag till Energimyndigheten och berörda myndigheter efter samråd med berörda organisationer och företrädare för installatörer att utreda implementeringen av artikel 14.3 och 14.4 om säkerställande av certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem för installatörer, samt att information om dessa görs tillgänglig.
- att regeringen i enlighet med artiklarna 14.5 och 14.6 förtydligar Energimyndighetens informationsuppdrag inom energiområdet till att också, vid sidan om information om energieffektivitet tydligt handla om riktad information till bl.a. planerare, arkitekter. Detta kan ske dels genom ett breddat uppdrag till klimat- och energirådgivarna, men bör också inkluderas i myndighetens övriga främjande uppdrag på ett tydligare sätt.
- att regeringen skapar stabila förutsättningar för solvärme genom att anta ett installationsmål om en miljon kvadratmeter till år 2020, motsvarande 0,4 TWh. Energimyndigheten avser återkomma med ett fördjupat underlag i frågan.
- att tillståndsprocessen för etablering av ny förnybar elproduktion följs upp årligen och att det bör göras ytterligare översyn över processerna för nätanlutning/nätförstärkning/nätutbyggnad till följd av den höjda ambitionen i elcertifikatsystemet.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljöförvaltningen . På grund av den korta remisstiden har kontorsyttrande lämnats. Stadsbyggnadskontoret har anslutit sig till kontorsyttrandet.

Stadsledningskontorets, miljöförvaltningens och stadsbyggnadskontorets gemensamma tjänsteutlåtande daterat den 3 februari 2010 har i huvudsak följande lydelse.

Kontoren väljer att i första hand lämna synpunkter på förslag och åtgärder som berör staden i synnerhet och kommuner och regioner i allmänhet.

Då staden kommenterar Energimyndighetens rapport med bilagor, har kontoren satt sidhänvisning inom parentes. I några fall hänvisas till direktivets artiklar.

Allmänt

Kontoren anser att Energimyndigheten m.fl. gjort en bra och överskådlig sammanställning av pågående och planerade åtgärder på ett område som omgärdas av en stor mängd lagar och direktiv, styrmedel som skatter och elcertifikat, lokala, regionala och nationella initiativ inom vilket det finns många aktörer.

Rapporten besvarar utförligt frågor om hur det svenska systemet fungerar administrativt, om certifiering och kontroller etc. och listar förtjänstfullt flertalet incitament med inverkan på måluppfyllelsen (tabell 5, bilaga 1). Emellertid saknas en beskrivning av flertalet incitament samt i vilken mån och på vilket sätt dessa i verkligheten leder till måluppfyllelse och de prognostiserade värdena. Detta gäller framför allt sektorerna transporter och värme-kyla. När det gäller prognosen att klara det bindande totala målet om 49 % förnybart och det nationella om 50 % instämmer kontoren i att det är viktigt att följa utvecklingen och utfallen av

prognoserna framöver. Dessutom kan det vara viktigt att göra en bedömning utifrån en modell som bygger på "backcasting", d.v.s. att i tiden backa tillbaka från målet för att se att ökningstakten för förnybar energi är tillräckligt hög och vidta åtgärder vid behov.

Synpunkter på avsnitten om prognoser

Energimyndigheten föreslår (s. 5) att regeringen ska överväga att anmäla prognostiserade utfall för värme- och kyla, respektive el som Sveriges sektorsmål för dessa sektorer (utifrån prognosen implicerade sektorsandelar), och i övrigt redogör för andra relevanta mål för el-sektorn (25 TWh ny förnybar el), respektive relevanta mål för bebyggelse (fasa ut fossil uppvärmning, effektivisering av energianvändningen, m.m.).

Kontoren håller med om detta och efterlyser konkreta mål och handlingsplaner för utfasning av fossil energi och för energieffektivisering. Detta bör kombineras med statliga stöd, t.ex. återinförande av det statliga klimatinvesteringsprogrammet KLIMP.

Energimyndigheten betonar att det saknas gemensamma beräkningsgrunder och metoder (s. 8) för att avgöra storleken på andelen förnybar energi och på klimatpåverkan liksom på energieffektivisering.

Kontoren instämmer i vikten av att åstadkomma harmonisering på detta område. Rapporten som Energimyndigheten tagit fram torde kunna vara användbar även i andra sammanhang då den pekar på vilka områden som bör utvecklas vad gäller beräkningsgrunder. Dock begränsas användbarheten av rapporten av att tabellerna oftast anger relativa andelar och inte absoluta tal. Möjligheten till jämförelser med nationell statistik försvåras också av att uppgifterna endast ges i ktoe, vilket direkt strider mot EUs policy att konsekvent använda SI-enheter (Direktiv 80/181/EEC, ändrat genom Direktiv 2009/3/EC). Kommissionens anger förvisso i sin mall att data ska redovisas i ktoe, men Energimyndigheten bör erinra om direktivet samt ange data också i SI-enheter.

Ktoe står för kiloton oljeekvivalenter och SI-enheter för Système International - den internationella standarden för mått och vikt.

Synpunkter på avsnitten om byggsektorn, energiförsörjning och effektivisering

I direktivet anges att medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande renoveringar uppfyller en exemplarisk roll från och med den 1 januari 2012. I direktivet anges vidare att detta kan uppfyllas bland annat genom att normerna för byggnader med nollutsläpp följs eller genom att föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används för tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

Hur redovisningen ska utformas och vilka mål den offentliga delen av samhället ska uppnå bör Energimyndigheten klargöra. En lämplig redovisning kan vara andelen lågenergi-, passiv-, nollenergi- och plusenergihus av totala andelen hus. För flera av den här typen av byggnader krävs någon form av lokal energiproduktion i byggnaden.

Staden har gjort en översiktlig inventering av hustaken inom kommungränsen och kommit fram till att ca 30 % lämpar sig för solenergi. Inom staden har byggandet av s.k. passivhus påbörjats och staden kommer de närmaste åren investera mångmiljardbelopp på att energieffektivisera det s.k. miljonprogrammet i samband med renoveringar.

Energimyndigheten påpekar (s. 9) att andelen förnybar energi i bebyggelsen bättre styrs med generellt verkande styrmedel, eller undantagsvis med riktade stöd, och att byggregler och byggnormer i första hand ska reglera byggnadens prestanda och totala energianvändning. Kontoren delar i huvudsak denna uppfattning men vill betona vikten av vissa riktade stöd. Exempel på sådana stöd är det tidigare klimatinvesteringsstödet KLIMP samt bidraget till soleanläggningar. Bidraget till soleanläggningar blev övertecknat på mycket kort tid.

Kontoren anser att den svenska modellen med centraliserad energiförsörjning (fjärrvärme) bör beskrivas som det mycket effektiva sättet att öka andelen förnybar energi i värmesektorn som det är. Direktivet fokuserar ju tyvärr på småskaliga anläggningar. Genom centralisering uppnås skalfördelar, möjligheter att minska andra föroreningar, (vilket småskalig användning av förnybar energi kan ha svårt att uppnå - jfr vedeldning) och framför allt en möjlighet

till kraftvärme, d.v.s. samtidig produktion av el och värme.

Direktivet anger att medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem senast den 31 december 2012 görs eller finns tillgängligt för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmsystem, system för yttnära jordvärme samt värmepumpar.

Kontoren håller med om att certifieringar är en bra väg att gå för att säkerställa kvaliteten på arbetet men vill påpeka att certifiering, uppföljning och kontroll ska ske på statlig och inte kommunal nivå.

När det gäller information om att öka den förnybara energin till planerare och arkitekter föreslår Energimyndigheten (s. 10) att det bl.a. kan ske genom ett breddat uppdrag till de kommunala klimat- och energirådgivarna.

Kontoren instämmer i att informationen behövs men anser att detta bör bedrivas på nationell nivå och inte bli en fråga för de kommunala klimat- och energirådgivarna. Den kommunala klimat- och energirådgivningen bör även fortsättningsvis riktas till allmänheten och inte omfatta utbildning av yrkesgrupper. Det går inte att säkerställa kompetensen för information till planerare och arkitekter på kommunal nivå.

Energimyndigheten föreslår (s. 10) att Sverige antar ett installationsmål om en miljon kvadratmeter nyinstallation solvärmepaneler till 2020 (motsvarande 0,4 TWh.). Energimyndigheten avser att återkomma med ett mer omfattande underlag i frågan.

Kontoren anser att regeringen ska anta målet och att incitament bör ingå för att öka användningen av solvärme. I det mer omfattande underlag som Energimyndigheten avser ta fram bör det ingå långsiktiga investeringsstöd för solenergi för att kunna få långsiktighet i planeringen. Dessutom anser kontoren att Sverige bör anta ett planeringsmål för solen. Det finns en stor teknisk potential för solenergi i Sverige och kontoren instämmer i att solenergi alltid bör beaktas vid nybyggnation. I exempelvis Stockholm är den årliga energin från solinstrålningen lika stor som i södra Tyskland, där en storskalig satsning på solenergi pågår (källa: EU-kommissionens Photovoltaic Geographical Information System, <http://re.jrc.ec.europa.eu/pvgis/cmaps/eur.htm>).

När det gäller energieffektivisering påpekar Energimyndigheten (s. 49) att när den totala energianvändningen minskar så svarar den befintliga förnybara energin för en större andel, speciellt om det är den fossila energin som tas bort.

Kontoren anser att energieffektivisering generellt tillhör ett av de viktigaste insatsområdena. Ett exempel kan illustrera detta. När staden nu renoverar byggnaderna från ”rekordåren”, det s.k. Miljonprogrammet, får den blivande energiprestandan effekt i 40-50 år. Det är så länge det dröjer innan det är aktuellt att renovera igen. De flesta byggnader som kommer att finnas om 100 år är redan byggda idag. Energieffektivisering är ett utomordentligt bra sätt att hålla med resurser. Som Energimyndigheten påpekar kommer den tillförda energin inte behöva öka lika mycket om slutanvändningen minskar.

Kontoren anser att Boverkets och berörda myndigheters uppdrag (s. 5) att främja förnybar energi genom byggregler och byggnormer är mycket viktigt. Ett exempel på en byggnorm som kan behöva skärpas är hur stor den specifika energianvändningen i en byggnad får vara. Ett annat förslag är att möjliggöra för kommuner att ställa krav på energianvändning i nyproduktion.

Idag är det bara om kommunerna själva äger marken som de kan ställa energikrav på nybyggnation, genom markupplåtelseavtal.

Synpunkter på avsnitten om transporter

Stockholms stad instämmer i utredningens tolkning av begreppet en fossiloberoende flotta på (s. 44), och delar Energimyndighetens åsikt att regeringen snarast bör klargöra begreppet.

Utredningen gör tydligt att Sverige saknar ett samlat nationellt ansvar för förnybara bränslen i transporter. Eftersom förnybara bränslen i transporter kräver samtidig utveckling av anpassade fordon, måste insatser för fordon och bränslen koordineras. Så sker inte idag.

ingen myndighet pekas ut som ansvarig för förnybara bränslen i transporter i tabellen i bila-

ga 1 (s. 20-22).

I rapporten nämns inte att flertalet miljöbilsincitament har upphävts eller har ett slutdatum. (Tabell 5, bilaga 1, s. 15-18). Det gäller bl.a. nedsättning av bränsleskatt, förmånsvärden, trängselskatt, parkering. Samma fel görs i huvudrapportens Tabell 2 (s. 50). information om tillgängliga miljöfordon, regler och incitament är långt ifrån lättillgänglig på de olika ansvariga myndigheternas hemsidor (Artikel 14.1). Inte heller finns någon samlad statlig upplysningsverksamhet om nettovinster av att använda förnybara bränslen i transporter eller rådgivning att välja de lämpligaste fordonen. (Bilaga 1, s 42-45). Den mest fullständiga informationen finns för närvarande på www.miljofordon.se – en hemsida som helt och hållet drivs av Stockholms stad, Göteborg och Malmö. Ingen statlig myndighet har velat ta över ansvaret för denna sida.

beskrivningen av forskningsbehoven bortser helt den stora potential till energibesparingar som ligger i optimering av fordonen till de förnybara bränslena. Vidare nämns inte forskningsbehoven om biogasanpassade katalysatorer och användandet av nya råvaror för biogasproduktion.

uppgiftet om en sektorsövergripande biogasstrategi saknar representanter med anknytning till fordonsutveckling. Transportstyrelsen involveras endast i det begränsade uppdraget att konvertera traktorer, medan alla övriga utvecklingar av energieffektivare biogasmotorer, nya sorters fordon/motorer på biogas eller problematiken med metanläckage i fordonen inte beaktas.

I rapporten anges (s. 60) att det samlade stödet för etanol- och biogasbilar är större än det till el- och laddhybridbilar. I sammanhanget bör nämnas att stödet till fossil diesel är betydligt större än dessa två sorters stöd sammanlagt och att detta är ett hinder för implementeringen av förnybara bränslen.

Stockholms stad har vid flera tillfällen (bl.a. i ett remissvar till Kvotpliktutredningen, se bilaga 1) framhållit nödvändigheten av att biobränslen i transporter är ekonomiskt konkurrenskraftiga gentemot sina fossila motsvarigheter och pekat på differentierad skatt som ett lämpligt styrmedel. Det är därför glädjande att Energimyndigheten (s. 67 i Bilaga 1) anser att skattenedsättning för biobränslen i transporter är en förutsättning för att garantera att hållbarhetskriterierna för dessa bränslen uppfylls.

Stockholms stad stöder Energimyndighetens förslag att öka styrningen mot minskad klimatpåverkan från transportsektorn genom viktning av styrmedlen beroende på hur mycket klimatgaser som avges i ett livscykelperspektiv. I Förnybartdirektivets Annex V finns regler för hur denna beräkning ska ske.

Angående frivilliga certifieringssystem (Bilaga 1 s. 69) nämns inte i rapporten att svenska staten redan **har** utvecklat ett frivilligt certifieringssystem (inom det nordiska samarbetet Svanen). Certifieringssystemet *Verifierat hållbar etanol* bör också nämnas eftersom huvuddelen av den höginblandade etanol som säljs i Sverige uppfyller dessa villkor.

Möjligen bör också Sulfitetanolen inkluderas – knappt 10 ktoe, i Bilaga 1, Tabell 7, s.76.